

A megyeri strand.

— Megyer! Végállomás!

A 87-es villamos nagyot zökken és megáll egy kis bódé előtt. Valóban, itt vagyunk Megyeren, amint a bódén levő fölírás bizonyítja, de hol van itt a strand?

— Csak tessék egyenesen menni a porfelhő irányában, amerre a többiek mennek — mondja a kalauz —, aztán a csárda után, ahol a tilos tábla van és legnagyobb a piszok, ott van a megyeri strand.

Ilyen kővárat építenek.

örök vigyáznak, hogy a hordókon túl ne usszon senki. Tavaly még itt számtalan szerencsétlenség történt, az idén már csak kettő. Az egyik az az asszony volt, aki kisgyermekét derekára kötve ugrott a vízbe nyomorusága elől, a másik egy fiatal kerékpáros, aki turáról visszaérkezve, fölhevült testtel ugrott a vízbe és nem jött föl többé.

Megyer a szegények strandja. Piszkos és elhanyagolt. Pedig lehetne belőle jó strandot

A fiatalok táncol.

Hát elindulunk. Jó tízperces ut a csárdáig. Közben nyeljük a port, amit a kerékpárosok és autósok vernek meg a gyalogosok tömege. Mert nem egyedül megyünk. Ilyenkor vasárnap sűrűn közlekedik a 87-es és zsufoltan érkezik a végállomásra. Ontja magából a fürdőzni vágyó embereket, akik azután gyalogszerrel baktatnak a poros országuton.

— Ha ilyen magas homok lesz a strandon, mint amilyen magas itt a por, akkor ma nagy-szerűen nyaralunk!

Ezen mindenki nevet. Nem szívesen, mert nevetés közben sok port nyel az ember. Itt összeszorított szájjal kell járni, mint annyi sok helyütt ebben az országban. Pedig nagyon nevelés lehet a megyeri strandot homokkal elképzelni. Nem is állja meg szó nélkül az egyik:

— Homok? Talán köveket tetszett gondolni? De itt vagyunk végre a vízműek kertjének végén, a megyeri csárdánál és már látjuk is a táblát, amely azt mondja: „Erre a területre lépni a legszigorubb büntetés terhe mellett ti-

A nők a fűzesekben vetkőznek.

A kisgyermek itt a legboldogabbak.

los!“ És a tábla mögött előttünk a strand, két-ségkívül a legérdekesebb, a legelhanyagoltabb, a legszomorubb és a leglátogatottabb „tömeg-strand“.

Meleg vasárnapokon a megyeri csárdától a Szilas-patakig gyakran 15.000 ember szorong itt. Ezen a helyen, ahol nincs egy szemernyi homok sem, csak kő és piszok. A trianoni keresztgáton innen, az elzárt Dunaágban hordók jelzik, hogy meddig szabad a vízbe menni. Azon túl 3–4 méter mély, a víz és újpesti motoros rend-

akik nem vetkőznek le és ruhában fekszenek a poros, kavicsos agyagon, vannak, akik ingben napolnak. Csak a fiataloknak van fürdődresz-szük. A férfiak helyzete könnyebb, ők egy szál uszónadrágban vannak. Azt még könnyen meg lehet szerezni.

A trianoni keresztgáton túl a Szilas-patakig fűzesek vannak. Itt tanyáznak a fiatalok és a jó uszók. Az újpesti motorosok hatásköre ide nem terjed ki, itt a dunai vízi őrség motorosnájai ellenőrzik az uszókat. A nők a fűze-

sekben vetkőznek, a társaság egyik tagja mindig a ruhák mellett marad örök. Láttunk férfiruhát is. Egy karóra ráhánva vagy husz ócska nadrág és elnyűtt ing. Nem vigyázott rá senki. Ugylátszik, nem érdemes.

A fiatalok labdázik, táncol, játszik, énekel. Semmi, még ez a sivár környezet sem tudja kioltani bennük az életkedvet. Ugy ugrálnak és jászanak a kavicsos agyagon, mintha a leg-finomabb fővény simulna a talpuk alatt.

Kövek, kavicsok még hagyján, de a strand piszkos. Nagyon piszkos. Elhajított papiros, ételmaradékok, csutkák és dinnyehéjak ékele-nítik, amelyek aztán egész héten át ott rohad-nak és a következő vasárnap is még megtalál-hatók. Gondozásba kellene végre venni a me-gyeri strandot, a szegénystrandot és egy kis áldozattal rendbe kellene azt hozatni. Mint ahogy a 87-es villamos vonalát is ki kell épí-teni a megyeri strandig.

A strandon forró vasárnapokon 10–15.000 ember üdül. Hétköznapokon is 1000–2000 ember van kint. Ezek estefelé, ha hazaindulnak, sűrű porfelhőt vernek a tízperces uton, ami a me-gyeri csárdától a villamosvégállomásig tart. Ebben a porban való gyaloglás többet árt, mint amit az egésznapos strandolás használ. És ál-landó összezördülések vannak az országut autósaival és kerékpárosaival. A tömeg telje-sen ellepi az országutat és elveszik a járó-művek útját. Innen származnak a bajok.

Miért nem megy a 87-es legalább a megyeri csárdáig? Hiszen aránylag csekély költséggel meg lehetne hosszabbítani ezt a vonalat. Vagy azt gondolják, hogy aki villamossal akar Megyerre menni, az ugysis kénytelen a jegyét megváltani akkor is, ha aztán utazásának vég-céljához még 10 percet kell aztán poros uton gyalogolnia?

Néha a közönség érdekeit is figyelembe lehet venni!
Szélpál Árpád.